

Мислим да може. Али јако тешко и уз велике политичке, економске, па и људске жртве, које су могле бити мање да се деловало про-активно, да се није занемаривао проблем и потцењивала тзв. „мека моћ“, односно, да је на „русификацији“ украјинске јавности чињено барем упола онолико колико је на том пројекту радио Запад.

Претпрошле недеље, пре овог актуелног поводња – у којем су се, узгред буди речено, опет Русија и руски спасиоци најбоље показали – Београд је био регионални центар праве руске политичке инвазије, каква одавно није виђена и која свакако није могла бити потпуно случајна и спонтана.

Најпре је директор Руског института за стратешка истраживања генерал Леонид Решетњиков, са срадницима, у Београду промовисао српски превод своје књиге *Вратити се Русији*

и у низу запажених медијских наступа „незванично“ послао неколико важних порука званичном Београду и – нарочито – Подгорици. Потом је, у мисији обнове „Руског некропоља“, у Београду боравио Константин Косачев, члан најужег руководстава Јединствене Русије и директор „Росотрудничества“, односно Руске државне агенције за међународну хуманитарну помоћ и сарадњу (нека врста руског USAID-а). И, коначно, најважније, ради учешћа на научном скупу „Балкански дијалог 2014“, у Београду се обрео и председавајући Државне думе Руске Федерације Сергеј Нарискин.

Може ли и како Русија победити, или макар не изгубити, у наметнутој јој украјинској симултанци?

Пише: Ђорђе Вукадиновић
недеља, 25 мај 2014 12:03

